

stojnými, silnými a vernými synmi“. To sa uskutočňuje ako vnútorná premena, v ktorej sa život každého človeka pripodobňuje Kristovi mocou Ducha Svätého.

Lumen gentium opisuje svätosť Katolíckej cirkvi ako jej podstatnú vlastnosť, ktorú treba prijímať vo viere, keďže sa o nej vyznáva, že je „neporušiteľne svätá“. To neznamená, že je svätá už plne a dokonale, ale že je povolaná potvrdzovať tento Boží dar počas svojho putovania k večnému cieľu, keď „napreduje vo svojom putovaní, prenasledovaná svetom a potešovaná Bohom“. Smutná skutočnosť hriechu v Cirkvi, teda v každom z nás, pozýva každého viesť opravdivý život obrátenia a zverovať sa Pánovi, ktorý nás obnovuje v láske. Práve táto nekonečná milosť, ktorá posväcuje Cirkev, nám zveruje aj úlohu, aby sme každý deň uskutočňovali naše obrátenie. Preto svätosť nemá iba praktický rozmer, akoby sa dala zredukovať na etické úsilie, hoci aj veľké, ale týka sa samotnej podstaty kresťanského osobného i spoločného života.

V tejto perspektíve má rozhodujúce miesto zasvätený život, ktorému koncilová konštitúcia venuje šiestu kapitolu. Vo svätom Božom ľude predstavuje prorocké znamenie nového sveta, zakúšaného už teraz v dejinách. Znameníom Božieho kráľovstva, ktoré je už prítomné v tajomstve Cirkvi, sú totiž evanjeliové rady, ktoré dávajú formu každej skúsenosti zasväteného života: chudoba, čistota a poslušnosť. Tieto tri čnosti nie sú príkazmi, ktoré by spúťovali slobodu, ale sú oslobodzujúcimi darmi Ducha Svätého, prostredníctvom ktorých sú niektorí veriaci úplne zasvätení Bohu. Chudoba vyjadruje úplnú dôveru v Božiu prozreteľnosť a oslobodzuje od vypočítavosti a vlastného prospechu. Poslušnosť má za vzor darovanie seba samého, ktoré Kristus priniesol Otcovi, a oslobodzuje od podozrievania a túžby po nadvláde. Čistota je darovaním nerozdeleného a čistého srdca v láske, v službe Bohu a Cirkvi.

Pripodobňujúc sa tomuto štýlu života, zasvätené osoby vydávajú svedectvo o všeobecnom povolaní celej Cirkvi k svätosti vo forme radikálneho nasledovania. Evanjeliové rady ukazujú plnú účasť na Kristovom živote až po kríž: práve z obety Ukrižovaného sme všetci vykúpení a posvätení. Keď kontemplujeme túto udalosť, vieme, že niet ľudskej skúsenosti, ktorú by Boh nemohol vykúpiť: aj utrpenie, prežívané v spojení s Pánovým utrpením, sa stáva cestou svätosti. Milosť, ktorá obracia a premieňa život, nás tak posilňuje v každej skúške. Neukazuje nám ako cieľ nejaký vzdialený ideál, ale stretnutie s Bohom, ktorý sa z lásky stal človekom. Panna Mária, presväta Matka vteleného Slova, nech vždy sprevádza a ochraňuje našu cestu.

Myšlienka na tento týždeň

Hĺbkou Kristovej duše je práve jeho apoštolská láska, láska Vyslanca, ktorého Otec posielal ľuďom, aby ich spasil.

(J. Aubry)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).

Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

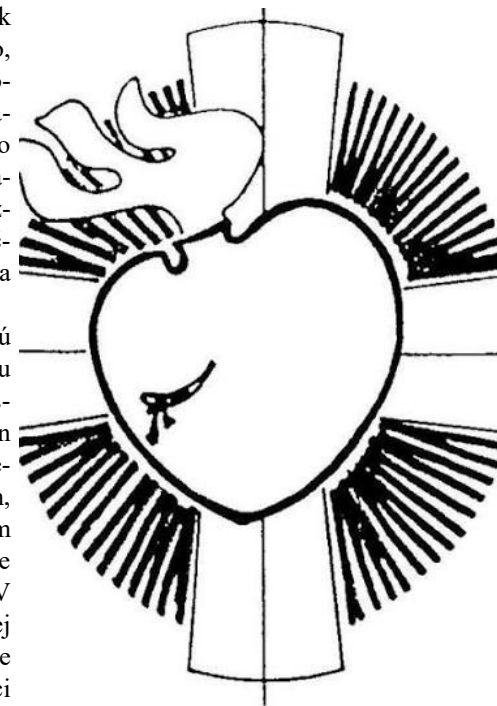
14. jún 2026

*Svätosť nie je výsadou niekoľkých, ale povolaním všetkých pokrstených
Pápež Lev XIV. na generálnej audiencii*

Napokon vás teda, bratia, prosíme a napomíname v Pánu Ježišovi, aby ste čoraz viac rástli v tom, čo ste od nás prijali: ako máte žiť a páčiť sa Bohu, ako aj žijete. Veď viete, aké príkazy sme vám dali z moci Pána Ježiša. Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie. 1 Sol 4, 1 – 3

Dogmatická konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu, Lumen gentium o Cirkvi, venuje celú piatu kapitolu všeobecnému povolaniu všetkých veriacich k svätosti: každý z nás je povolaný žiť v Božej milosti, praktizovať čnosti a pripodobňovať sa Kristovi. Svätosť podľa koncilovej konštitúcie nie je výsadou niekoľkých, ale darom, ktorý zaväzuje každého pokrsteného usilovať sa o dokonalosť lásky, teda o plnosť lásky k Bohu i k blížnemu. Láska je totiž srdcom svätosti, ku ktorej sú povolaní všetci veriaci: vliat ju Otec skrze Syna Ježiša a táto čnosť „riadi všetky prostriedky posväcovania, dáva im formu a vedie ich k ich cieľu“. Najvyšším stupňom svätosti, tak ako na začiatku Cirkvi, je mučeníctvo, „najvyššie svedectvo lásky“: preto koncilový text učí, že každý veriaci má byť pripravený vyznať Krista až po preliatie krvi, ako sa to vždy dialo a deje aj dnes. Táto pripravenosť na svedectvo sa uskutočňuje zakaždým, keď kresťania zanechávajú v spoločnosti znamenia viery a lásky a angažujú sa za spravodlivosť.

Všetky sviatosti, a zvlášť Eucharistia, sú pokrmom, ktorý napomáha rásť svätému životu a pripodobňuje každého človeka Kristovi, ktorý je vzorom a mierou svätosti. On posväcuje Cirkev, ktorej je hlavou a pastierom: svätosť je v tomto zmysle jeho darom, ktorý sa prejavuje v našom každodennom živote vždy, keď ho s radosťou prijímame a odpovedáme naň s angažovanosťou. V tejto súvislosti svätý Pavol VI. na generálnej audiencii 20. októbra 1965 pripomenul, že Cirkev, aby bola autentická, chce, aby všetci pokrstení „boli svätí, teda skutočne jej dô-

Program sv. omši
15. – 21. jún 2026

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok 11. týždňa v Cezročnom období		18.30 ZBP Mária Behunová
Utorok Utorok 11. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Jozef Šalata - pohrebná	
Streda Streda 11. týždňa v Cezročnom období		
Štvrtok Štvrtok 11. týždňa v Cezročnom období		18.30 + Ján Lukáč č. 30
Piatok Piatok 11. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Jozef Kandráč	
Sobota Preblahoslavené Panny Márie v sobotu (spomienka)	9.00 Poďakovanie za dar kňazstva Marek Veľas	
Nedeľa 12. nedeľa v Cezročnom období	9.00 Za farnosť	10.30 ZBP Denisa Behunová

Stretnutie farskej hospodárskej rady – Udavské

V piatok 19. júna o 19.00 bude na fare v Udavskom stretnutie hospodárskej rady z Udavského.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Bernard Behún a Agnesa Behúnová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Čabalová a rodina Sklenčarová č. 38.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Kristián Greško**, bývajúci: Udavské a **Kristína Heseková**, bývajúca: Vyšný Hrušov.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (15. – 21. jún)

Udavské

Utorok - Katarína Korpašová

Piatok - Gabriela Cmariková

Sobota - Monika Stebilová

Nedeľa - Jana Štofčíková a Ingrid Terkošová

Veľopolie

Pondelok - Lenka Hlubíková

Štvrtok - Kristína Trešňáková

Nedeľa - Miriam Labancová a Daša Čurillová

Lev XIV.: Staroba je mostom k nebu a školou múdrosti pre všetkých navždy

Svätý Otec vo svojom liste pripomína, že práve vedomie vlastnej zraniteľnosti nás učí vzájomnej odkázanosti a potrebe Boha. „Krehkosť je súčasťou zázraku, ktorým sme. Má teda duchovnú i spoločenskú hodnotu, pretože nám pripomína, že sme navzájom odkázaní jeden na druhého a potrebujeme Boha.“

Akú hodnotu majú mnohé roky, ktoré môže muž alebo žena prežívať v stave telesnej či duševnej slabosti? Aký kresťanský pohľad nám pomáha žiť toto obdobie? Ako ohlasovať, že ľudský život si vo všetkých svojich etapách zachováva svoju nekonečnú dôstojnosť?

Starší ľudia, ktorí pokojne prijímajú obmedzenia spojené s pribúdajúcimi rokmi bez toho, aby ich skrývali alebo sa za nehanbili, môžu byť učiteľmi života. Môžu všetkým – a zvlášť mladým – ukazovať, že hodnota ľudskej existencie sa nemeria mierou výkonnosti alebo sebestačnosti, ale schopnosťou milovať a nechať sa milovať, dávať a prijímať.

Staroba sa tak ukazuje ako čas milosti, ktorý možno prežívať v modlitbe, službe, nežnosti, v uchovávaní a odovzdávaní pamäti; ako požehnanie pre budúce generácie. Krehkosť sa preto stáva teologickým miestom, podľa slov svätého Pavla: „Čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby zahanbil múdrych; a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných (...), aby sa pred Bohom nik nevystatoval (...). Kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi“.

Posolstvo nadobúda osobitný význam v čase, keď je spoločnosť poznačená súťaživosťou, konfliktmi a túžbou po dominancii. „Voči takýmto postojom Cirkev naďalej predkladá evanjeliové posolstvo: blahoslavení sú tichí a pokorní srdcom. Cirkev podporuje odzbrojený a odzbrojujúci pokoj, uznávajúc v Bohu Otca všetkých a v druhých nie nepriateľov, ale bratov a sestry. Starší členovia našich spoločenstiev sú svojou životnou skúsenosťou a múdrosťou prvými a najpresvedčivejšími svedkami tejto kresťanskej vízie človeka.“

